ΤΙ ΕΙΝΑΙ

ΤΟ

ΙΣΛΑΜ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΣΛΑΜ

Η αραβική λέξη «Ισλάμ» στην κυριολεξία της σημαίνει «υποταγή». Το Ισλαμ σαν θρησκευτική πίστη σημαίνει ολοκληρωτική υποταγή στη βούληση του Θεού. Οποιοσδήποτε υποτάσσει την επιθυμία του στη βούληση του Θεού ονομάζεται Μουσουλμάνος.

Το όνομα Ισλαμ αναφέρεται παγκόσμια με την έννοιά του. Δεν αναφέρεται σε έθνος ανθρώπων, όπως ο όρος Ιουδαϊσμός, ο οποίος αναφέρεται στη φυλή του Ιούδα. Ούτε αναφέρεται ιδιαίτερα σε κάποιο πρόσωπο, όπως ο Χριστιανισμός ή ο Βουδισμός. Το Ισλαμ δεν υπήρξε όνομα που το επέλεξαν ανθρώπινες υπάρξεις. Ήταν επιλογή του Ίδιου του Θεού.

Το Ισλαμ δεν είναι μια νέα θρησκεία. Είναι η αρχική θρησκεία της ανθρωπότητας που αποκαλύφθηκε σε όλους τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους από την εποχή του Αδάμ (ειρήνη σε όλους αυτούς).

ΑΛΛΑΧ είναι το κύριο όνομα του Ενός Αληθινού Θεού ο οποίος δημιούργησε τους Ουρανούς και τη Γη. Ο ΑΛΛΑΧ

είναι ο Θεός που αναφέρθηκε από τον Αβραάμ, τον Μωϋσή και τον Ιησού Χριστό (ειρήνη σε όλους αυτούς). Πρέπει να αναφερθεί ότι στα Αραβικά όταν μιλούν για Εβραίους και Χριστιανούς καλούν τον ένα αληθινό Θεό με το όνομα ΑΛΛΑΧ.

2) ΜΟΝΟΘΕΪΣΜΟΣ

Η έννοια του μονοθεϊσμού (γνωστή σαν tawhid στα Αραβικά) είναι η μοναδική πιο σημαντική έννοια στο Ισλαμ. Είναι ίδια με την πρώτη από τις Δέκα Εντολές. Όλα στο Ισλαμ έχουν κτισθεί πάνω σ' αυτήν. Το Ισλαμ βρίσκεται στην απόλυτη μοναδικότητα του Θεού. Καμία πράξη λατρείας ή αφοσίωσης δεν έχει οποιαδήποτε έννοια ή αξία εάν αυτή η έννοια διακυβεύεται με κάθε τρόπο.

Λόγω της σημασίας της, η έννοια του μονοθεϊσμού πρέπει να γίνει κατάλληλα κατανοητή. Οτιδήποτε η Θεία Μοναδικότητα του Θεού υπονοεί πρέπει να μαθευτεί και να εκτιμηθεί. Για την ευκολία της συζήτησης, μπορεί να εξεταστεί κάτω από τις ακόλουθες τρεις γωνίες:

1.Η Μοναδικότητα της Εξοχότητας του Θεού.

2.Η Μοναδικότητα της Λατρείας του Θεού.

3.Η Μοναδικότητα των Ονομάτων και των Ιδιοτήτων του Θεού.

Αυτή η διακοπή δεν είναι, σε καμία περίπτωση, ο μόνος τρόπος να προσεγγιστεί το θέμα της Ενότητας του Θεού, αλλά να συζητηθεί εύκολα και με κάθε λεπτομέρεια το θέμα.

3) Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η Μοναδικότητα της Εξοχότητας του Θεού σημαίνει ότι ο Θεός έχει την απόλυτη κυριότητα στον κόσμο σε κάθε περίπτωση. Αυτός μόνο είναι ο Δημιουργός όλων των πραγμάτων. Αυτός μόνο είναι η αιτία για οτιδήποτε συμβαίνει. Αυτός είναι ο Παντοδύναμος. Κανένας δεν μοιράζεται την εξουσία Του. Κανένας δεν μπορεί να αντισταθεί στην απόφασή Του.

Με αυτή την έννοια οι περισσότεροι άνθρωποι στη Γη θα συμφωνούσαν. Οι περισσότεροι αναγνωρίζουν ότι ο Δημιουργός του σύμπαντος είναι Ένας, χωρίς συνεταίρο.

4) Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η μοναδικότητα της Λατρείας του Θεού σημαίνει ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός από το Θεό. Αυτή η έννοια αποτελεί την κεντρική ιδέα που διακηρύχθηκε από όλους του Προφήτες στο πέρασμα των χρόνων. Είναι η πιο σημαντική ιδέα του Ισλαμ. Σκοπός του Ισλαμ δεν είναι να καλέσει τους ανθρώπους μακριά από τη λατρεία της Δημιουργίας, αντίθετα κοντά στη λατρεία του Δημιουργού.

Αυτό αποτελεί και τη διαφορά του Ισλαμ από τις περισσότερες θρησκείες. Ενώ οι περισσότερες θρησκείες διδάσκουν ότι υπάρχει ένα Ανώτερο Ον που δημιούργησε όσα υπάρχουν, είναι σπάνια δίχως κάποια μορφή πολυθεϊσμού όσον αφορά τη λατρεία. Αυτές οι θρησκείες είτε καλούν τους οπαδούς τους να λατρέψουν άλλα όντα όπως Θεούς εκτός από το Θεό - αν και συνήθως τοποθετούν αυτούς τους άλλους Θεούς σε ένα χαμηλότερο επίπεδο από την ανώτατη ύπαρξη - είτε ζητούν όπως οι οπαδοί τους καλούν άλλα όντα ως μεσολαβητές μεταξύ αυτών και του Θεού. Όλοι οι Προφήτες και οι Απεσταλμένοι

από τον Αδάμ μέχρι τον Μωχάμεντ (ειρήνη σε όλους αυτούς), καλούσαν τους ανθρώπους να λατρέψουν μόνο τον ένα Θεό. Αυτή είναι η πιο καθαρή, πιο απλή και πιο φυσική πίστη. Το Ισλαμ απορρίπτει την άποψη των πολιτιστικών ανθρωπολόγων πως η πρώτη θρησκεία του ανθρώπινου γένους ήταν πολυθεϊσμός και μετά από αυτόν, σιγά σιγά, εξελίχθηκε η ιδέα του μονοθεϊσμού.

Η αλήθεια είναι ότι η φυσική θρησκεία της ανθρωπότητας είναι η λατρεία σε ένα μοναδικό Θεό. Οι άνθρωποι απομακρύνθηκαν απ' αυτήν και την αλλοίωσαν, εισάγοντας άλλες υπάρξεις στη λατρεία. Φαίνεται ότι έχουν τάση να θέλουν να εστιάζουν την αφοσίωσή τους σε κάτι απτό, κάτι διανοητό, ακόμα κι αν έχουν μια ενστικτώδη γνώση ότι ο Δημιουργός του κόσμου είναι αρκετά πέρα από τη φαντασία τους. Σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, ο Θεός έστειλε τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους να καλέσουν τους ανθρώπους πίσω στην λατρεία του Ενός Αληθινού Θεού, και επανειλημμένα, οι άνθρωποι επιστρέφουν στη λατρεία δημιουργημένων υπάρξεων.

Ο Θεός δημιούργησε τις ανθρώπινες υπάρξεις για να λατρεύουν μόνον Αυτόν. Η μεγαλύτερη δυνατή αμαρτία είναι να λατρεύεις

οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον Θεό. Δεν είναι μικρότερη αμαρτία, αν ο προσκυνητής σκοπεύει να πάει πλησιέστερα στο Θεό με προσφορά αφοσίωσης σε άλλη ύπαρξη. Ο Θεός δεν χρειάζεται μεσολαβητές ή μεσάζοντες. Ακούει όλες τις προσευχές μας και έχει πλήρη γνώση για οτιδήποτε συμβαίνει. Την ίδια στιγμή ο Θεός δεν χρειάζεται την λατρεία μας. Είναι απολύτως ανεξάρτητος από όλα τα πράγματα. Αν όλοι οι άνθρωποι στον κόσμο επρόκειτο να ενωθούν και να λατρέψουν τον μοναδικό Θεό, δεν θα ωφελούσαν το Θεό στο ελάχιστο. Δεν θα πρόσθεταν το ατομικό τους βάρος στην Εξουσία Του. Αντίθετα, αν ολόκληρη η Δημιουργία εγκατέλειπε τη λατρεία στο Θεό, αυτό δεν μείωνε την εξουσία Του στο ελάχιστο. Λατρεύοντας το Θεό, ευεργετούμε τις δικές μας ψυχές και πραγματοποιούμε το σκοπό για τον οποίο δημιουργηθήκαμε. Δεν πραγματοποιούμε καμιά ανάγκη του Θεού. Αυτός είναι αυτάρκης.

5) Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η μοναδικότητα των ονομάτων και ιδιοτήτων του Θεού υπονοεί ότι ο Θεός δεν μοιράζεται τις ιδιότητες των όντων που δημιούργησε, ούτε αυτοί μοιράζονται οποιεσδήποτε από τις δικές Του. Ο Θεός είναι μοναδικός σε κάθε περίπτωση. Δεν μπορεί να περιορισθεί ποτέ και πουθενά, γιατί είναι ο Δημιουργός των πάντων.

Είναι ο Δημιουργός του χρόνου και του διαστήματος και όλων των φυσικών διαστάσεων. Συνεπώς, η ύπαρξή του δεν είναι ούτε χωρική ούτε χρονική. Δεν μπορεί να είναι φανταστικός, δεδομένου ότι η φαντασία περιορίζεται από την ανθρώπινη εμπειρία και η ύπαρξη του Θεού είναι εξ ολοκλήρου πέρα από την ανθρώπινη εμπειρία.

Πολλά από τα ονόματα και τις ιδιότητες του Θεού φαίνεται να έχουν ομοιότητες σε ανθρώπινο επίπεδο, αλλά αυτό είναι μόνο στη διατύπωση. Οι ιδιότητες του Θεού, όπως ο Ίδιος ο Θεός, δεν μπορεί να έχουν όρια στην εφαρμογή του. Για παράδειγμα,

ο Θεός έχει Θεία Γνώση. Και ο άνθρωπος έχει γνώση. Η γνώση του Θεού, όμως, δεν μοιάζει καθόλου με τη γνώση των ανθρώπινων υπάρξεων. Η γνώση του Θεού είναι απεριόριστη, χωρίς χρονικά όρια, και αναλλοίωτη. Δεν μαθαίνεται ούτε αποκτιέται. Καλύπτει όλα τα πράγματα χωρίς να βιώνει αύξηση ή μείωση.

Η ανθρώπινη γνώση, από την άλλη πλευρά, είναι αποκτημένη γνώση. Αλλάζει συνεχώς. Αυξάνει και μειώνεται. Υπόκειται σε λησμονιά και σε λάθος.

Ο Θεός έχει Θεία Βούληση. Η ανθρώπινη ύπαρξη έχει κι αυτή βούληση. Η Βούληση του Θεού πάντα έρχεται για να γίνει αυτό που επιθυμεί, όπως η Θεία Γνώση Του είναι πέρα από το χρόνο και αναλλοίωτη, καλύπτοντας όλα τα πράγματα που ο Θεός θέλει να έρθουν και να περάσουν στη Δημιουργία, παρελθόντα, τωρινά και μέλλοντα. Η ανθρώπινη βούληση, από την άλλη μεριά, είναι απλά μια πρόθεση, μαι επιθυμία. Μπορεί να έρθει και να περάσει μόνο αν ο Θεός θέλει να γίνει.

Οι ανθρώπινες ιδιότητες δεν μπορούν να αποδοθούν στο Θεό. Όλες οι ανθρώπινες ιδιότητες είναι περιορισμένες, και απαιτούν, όποιος περιγράφεται μ' αυτές να είναι πεπερασμένος

και περιοσμένος επίσης. Ο Θεός δεν είναι ούτε γέρος ούτε νέος. Δεν μπορεί να περιγραφεί ούτε σαν ψηλός ούτε σαν κοντός. Δεν έχει γένος, ως εκ τούτου, δεν είναι ούτε άνδρας ούτε γυναίκα. Δεν έχει καμία ανεπάρκεια ή αδυναμία

Είναι ένα είδος πολυθεϊσμού απόδοση στο Θεό ιδιοτήτων των δημιουργημένων πραγμάτων. Είναι ομοίως ένα είδος πολυθεϊσμού να αποδίδονται σε δημιουργημένα πράγματα ότι ανήκει μόνο στο Θεό. Όποιος πιστεύει ότι μια άλλη ύπαρξη, είναι, για παράδειγμα, Παντογνώστης ή Παντοδύναμος διαπράττει την αμαρτία του πολυθεϊσμού, που είναι μια από τις μεγαλύτερες αμαρτίες.

6) ΤΑ ΕΞΙ ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Υπάρχουν ορισμένα πράγματα που κάθε Μουσουλμάνος οφείλει να τα πιστεύει. Η απόρριψη οποιουδήποτε από αυτά ισοδυναμεί με απιστία. Κάποιος που δυσπιστεί για κάποιο απ' αυτά δεν μπορεί να θεωρείται Μουσουλμάνος. Αυτά τα άρθρα της πίστης είναι:

1) Πίστη στο Θεό

2) Πίστη στους Αγγέλους Του

3) Πίστη στα Βιβλία Του

4) Πίστη στους Απεσταλμένους Του

5) Πίστη στην Ημέρα της Κρίσεως

6) Πίστη στον Θείο Διάταγμα.

7) ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΘΕΟ

Αυτό έχει ήδη συζητηθεί λεπτομερώς. Το Ισλαμ τονίζει ότι ο Θεός είναι ο μοναδικός Δημιουργός όλων των πραγμάτων. Είναι μοναδικός σε κάθε περίπτωση και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται εκτός απ' Αυτόν.

8) Πίστη στους Αγγέλους Του:

Οι άγγελοι είναι δημιουργία του Θεού. Ο Θεός τους δημιούργησε από το φως. Δεν έχουν ελεύθερη επιθυμία. Πάντα κάνουν αυτό που τους προστάζει. Οι άγγελοι μεταφέρουν τις προσταγές του Θεού. Ο Θεός μας έχει αποκαλύψει τα ονόματα κάποιων από τους αγγέλους και αναφέρει τις υποχρεώσεις των άλλων. Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πιστεύουν στους αγγέλους. Ο Γαβριήλ και ο Μιχαήλ είναι μεταξύ των αγγέλων που αναφέρονται στο Κοράνι. Δοθείσης της ευκαιρίας, η υποχρέωση του Γαβριήλ είναι να αποκαλύπτει στην ανθρωπότητα τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους του Θεού.

9) ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ:

Οι Μουσουλμάνοι οφείλουν να πιστεύουν σε όλα τα γραφόμενα που εστάλησαν από το Θεό στους εκάστοτε Απεσταλμένους Του. Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πιστεύουν σε κάθε γραφόμενο που αναφέρεται από το Θεό στο Κοράνι. Ο Θεός τα έστειλε και είναι ο πραγματικός Λόγος του Θεού. Οι ιερές γραφές που ο Θεός αναφέρει στο Κοράνι είναι οι παρακάτω:

1) Οι πλάκες που αποκαλύφθηκαν στον Αβραάμ (Ειρήνη σ' αυτόν)
2) Οι νόμοι που αποκαλύφθηκαν στον Μωϋση (Ειρήνη σ' αυτόν)
3) Οι ψαλμοί που αποκαλύφθηκαν στον Δαβίδ (Ειρήνη σ' αυτόν)
4) Το Ευαγγέλιο που αποκαλύφθηκε στον Ιησού (Ειρήνη σ' αυτόν)
5) Το Κοράνι που αποκαλύφθηκε στο Μοχάμεντ (Ειρήνη σ' αυτόν)

Την ίδια στιγμή, οι Μουσουλμάνοι δεν θεωρούν ότι η Βίβλος που σήμερα κυκλοφορεί σε διάφορες εκδόσεις και εκδοχές

αποτελεί ακριβή αντιπροσώπευση των ιερών γραφών που είχαν αποκαλυφθεί πριν από το Κοράνι. Σύμφωνα με το Κοράνι, οι άνθρωποι άλλαξαν αυτές τις ιερές γραφές για κοσμικούς λόγους. Αυτό που απέμεινε απ' αυτές είναι ένα μίγμα αλήθειας και αναλήθειας.

10) ΠΙΣΤΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥΣ.

Οι Προφήτες και οι Απεσταλμένοι ήταν άνθρωποι που δέχθηκαν την αποκάλυψη από το Θεό. Εστάλησαν στην ανθρωπότητα για να διδάξουν τους ανθρώπους την αλήθεια και να τους οδηγήσουν στο μονοπάτι της σωτηρίας. Κανένας από τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους δεν μοιράσθηκε σε οποιοδήποτε μέρος τη θεότητα του Θεού. Ήταν απλά ανθρώπινα όντα. Απαγορεύεται στους Μουσουλμάνουν να τους λατρεύουν καθ' οιονδήποτε τρόπο. Οι Μουσουλμάνοι δεν θα πρέπει ποτέ να τους επικαλούνται, να κάνουν σ' αυτούς τις ικεσίες τους ή να επιδιώκουν το έλεος και τη συγχώρεση του Θεού μέσω αυτών. Όλα αυτά γίνονται στον πολυθεϊσμό, και όποιος ακολουθεί τέτοια πράγματα είναι έξω από τις απόψεις του Ισλαμ.

Ο Θεός έστειλε τους Προφήτες σε όλες τις ηλικές σε διάφορα έθνη ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πιστεύουν σε όλους τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους. Ο Θεός στον Κοράνι αναφέρει κάποιους απ' αυτούς. Μεταξύ

αυτών που αναφέρονται τα ονόματά τους είναι: ο Αδάμ, ο Νώε, ο Αβραάμ, ο Μωϋσής, ο Ιησούς και ο Μοχάμεντ (Ειρήνη σε όλους αυτούς).

Όλοι οι Προφήτες και οι Απεσταλμένοι ακολούθησαν την θρησκεία του Ισλαμ. Όλοι ήταν Μουσουλμάνοι. Οι άνθρωποι που πραγματικά ακολούθησαν αυτούς τους Προφήτες όταν ήρθαν στη γη ήταν κι αυτοί Μουσουλμάνοι. Για παράδειγμα, όταν εμφανίσθηκε ο Μωϋσής, όποιος πράγματι τον ακολούθησε ήταν Μουσουλμάνος μέχρι τη στιγμή του επόμενου Προφήτη. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν εμφανίσθηκε ο Ιησούς Χριστός, ήταν υποχρεωτικό για τον καθένα να τον δεχθεί εάν επρόκειτο να θεωρηθεί Μουσουλμάνος. Όλοι οι Προφήτες και οι Απεσταλμένοι κάλεσαν την ανθρωπότητα να λατρέψει μόνο τον Θεό χωρίς συνεταίρο και όλοι υπέκυψαν πλήρως στη βούληση του Θεού, που ήταν το Ισλαμ.

Οι Προφήτες, από τον Αδάμ έως τον Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτούς) ήταν όλοι αδελφοί στην πίστη. Όλοι πίστευαν στην ίδια αλήθεια. Διάφοροι Απεσταλμένοι ήρθαν με διάφορους νόμους που ο Θεός έστειλε μαζί μ' αυτούς για να κυβερνήσουν τους ανθρώπους, αλλά η ουσία της διδασκαλίας τους ήταν η ίδια.

Όλοι καλούσαν τους ανθρώπους μακρυά από τη λατρεία δημιουργημένων πραγμάτων και κοντά στη λατρεία του Δημιουργού.

Οι Μουσουλμάνοι αγαπούν και σέβονται όλους τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους του Θεού. Αν υπάρχει κάποιος που απορρίπτει ή δεν του αρέσει κάποιος απ' αυτούς δεν είναι Μουσουλμάνος.

Ο Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) υπάρχει για όλη την ανθρωπότητα μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως. Είναι υποχρεωτικό για όλους τους ανθρώπους να πιστεύουν σ' αυτόν και σε όλους τους Προφήτες και τους Απεσταλμένους που εμφανίσθηκαν πριν από αυτόν.

11) ΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Είναι υποχρεωτικό για όλους τους Μουσουλμάνους να πιστεύουν στην Ημέρα της Κρίσεως. Αυτή είναι η ημέρα που ο καθένας θα σταθεί μπροστά στο Θεό και θα ερωτηθεί για τις πράξεις του. Η ανταμοιβή της επιτυχίας εκείνη την ημέρα θα είναι ο Παράδεισος χάρις στο έλεος του Θεού. Η τιμωρία της αποτυχίας είναι η Κόλαση. Ο Θεός δεν θα αδικήσει κανένα από τα Δημιουργήματά του.

12) ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ο Θεός, στην αιωνιότητα Του, γνωρίζει καθετί που γίνεται μέσα στην Δημιουργία του και την ώρα που αυτό συμβαίνει. Από την προοπτική των πρόσκαιρων όντων όπως εμείς, αυτό σημαίνει ότι ο Θεός γνωρίζει καθετί που έχει συμβεί στο παρελθόν, ότι συμβαίνει στο παρόν και ότι θα συμβεί στο μέλλον. Η Θεία γνώση του Θεού είναι τέλεια, έτσι οτιδήποτε γνωρίζει ότι θα συμβεί στο μέλλον πρέπει να γίνει. Επιπλέον, ο Θεός έχει την Απόλυτη Κυριαρχία στη Δημιουργία του. Καθετί

που υπάρχει μέσα σ' αυτήν και κάθε γεγονός που συμβαίνει είναι άμεσο αποτέλεσμα των δικών Του δημιουργημάτων. Τίποτα δεν συμβαίνει στη Δημιουργία πέρα από τη Δύναμη και την Επιθυμία Του.

13) Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΟΥΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Μια σημαντική άποψη του Ισλαμ είναι ότι κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έχει ελεύθερη βούληση να επιλέξει το σωστό ή το λάθος. Ο Θεός έχει τιμήσει την ανθρωπότητα με αυτό το θείο δώρο.

Η ανθρώπινη ελεύθερη βούληση, σε καμία περίπτωση δεν έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι ο Θεός γνωρίζει τα πάντα που θα συμβούν στη Δημιουργία Του και ότι ο Θεός γνωρίζει τι πρέπει να γίνει. Το γεγονός ότι ο Θεός γνωρίζει τί κάποιος πρόκειται να κάνει αύριο δεν σημαίνει ότι Αυτός παρακινεί το χέρι του.

Κάποιος μπορεί να ρωτήσει: Εάν ο Θεός γνωρίζει ότι εγώ, για παράδειγμα, αύριο πρόκειται να επιπέσω σε μια αμαρτία, τότε είναι αναπόφευκτο ότι πράγματι θα γίνει έτσι, επειδή η γνώση του Θεού είναι αλάνθαση και ό,τι ο Θεός γνωρίζει πρέπει να γίνει. Ως εκ τούτου, πως μπορώ να έχω ελεύθερη βούληση; Η ελεύθερη βούλησή μου δεν είναι μόνο φανταστική; Η απάντηση

είναι πολύ απλή: Η προοπτική του Θεού είναι τελείως διαφορετική από αυτή της ανθρώπινης ύπαρξης. Ο Θεός είναι αιώνιος. Και η Θεία Γνώση του είναι επίσης αιώνια. Οι γνώσεις του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος έχουν έννοια μόνο για μια ύπαρξη που υπάρχει μέσα στο χρόνο. Ο Θεός γνωρίζει, στην Αιωνιότητά Του, κάθε απόφαση που ένα πρόσωπο παίρνει με ελεύθερη βούλησή του κάθε στιγμή της ζωής του. Σε καμία περίπτωση δεν αρνείται ότι κάθε μία από τις αποφάσεις ενός προσώπου παίρνεται με ελεύθερη βούλησή του. Η γνώση του Θεού σχετικά με την απόφαση αυτού του προσώπου δεν υπονοεί ότι αναγκάζεται να λάβει αυτή την απόφαση. Η ανθρώπινη ελεύθερη βούληση δεν έρχεται σε αντίθεση σε καμία περίπτωση με το γεγονός ότι ο Θεός έχει την απόλυτη κυριαρχία σε κάθε τι που δημιούργησε. Ούτε έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι τίποτα δεν συμβαίνει στον Κόσμο παρά μόνο ό,τι ο Θεός επιθυμεί. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο την ικανότητα να διατυπώσει μια επιθυμία. Ο Θεός θέλει όπως οι άνθρωποι είναι ικανοί να επιλέγουν. Όταν κάποιος κάνει μια επιλογή, ο Θεός, χάρις στην Θεία Βούληση Του, δημιουργεί τις καταστάσεις που επιτρέπουν να πραγματοποιηθεί η επιθυμία του ανθρώπου. Είναι η Βούληση του Θεού που η ανθρώπινη ύπαρξη έχει ελεύθερη βούληση. Ο Θεός θέλει τους ανθρώπους

να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους, έστω κι αν αυτές είναι σωστές ή λανθασμένες. Ο Θεός δεν είναι πάντα ευχαριστημένος με τις αποφάσεις που κάποιος άνθρωπος λαμβάνει, αλλά θέλει να είναι ικανός να τις παίρνει μόνος του.

Ασκώντας ελεύθερη βούληση, ένα άτομο μπορεί να φθάσει σε υψηλότερο επίπεδο από εκείνο των αγγέλων. Κι αυτό γιατί ένα άτομο που αποφασίζει να λατρέψει το Θεό το κάνει επειδή αυτός το επιθυμεί. Αυτό κάνει την ανθρώπινη αφοσίωση μεγαλύτερη και πιο πολύτιμη από εκείνη των αγγέλων, επειδή οι άγγελοι δεν έχουν επιλογή. Είναι η φύση τους να λατρεύουν το Θεό και να Τον υπακούουν σε όλα τα πράγματα.

14) ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Είναι συνέπεια της έμφασης στην ελεύθερη βούληση που to Ισλαμ πρέπει να γίνει αποδεκτός μόνο με βάση την ελεύθερη επιλογή. Σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η λατρεία του Θεού με την ελεύθερη βούληση του καθενός. Πράξεις πίστης, ως εκ τούτου, έχουν αξία μόνο αν γίνουν αποδεκτές με βάση την επιλογή. Αν ένα άτομο αναγκασθεί να δεχθεί τη θρησκεία, η αποδοχή του δεν είναι πραγματική και γι' αυτό δεν έχει αξία. Ο Θεός λέει: «Στη Θρησκεία δεν υπάρχει καταναγκασμός. Διότι η Αθήθεια έχει ξεχωριστεί ολοφάνερα απ' την Πλάνη. Έτσι όποιος απεχθάνεται τους ψευδείς θεούς, και πιστεύει στον ΑΛΛΑΧ έχει αρπάξει την πιο αξιόπιστη λαβή της αλήθειας που ποτέ δεν σπάει. Κι ο ΑΛΛΑΧ ακούει και γνωρίζει τα πάντα.» (Κοράνι 2: 256).

15) ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

Υπάρχουν πέντε υποχρεωτικές πράξεις λατρείας που κάθε Μουσουλμάνος πρέπει αναμφίβολα να τηρήσει. Το να μη γίνουν αυτές είναι μεγάλη αμαρτία. Η δομή του Ισλαμ στηρίζεται πάνω σ' αυτές τις αρχές. Κανείς δεν μπορεί να θεωρηθεί Μουσουλμάνος αν αρνείται ότι κάποια απ' αυτές τις πράξεις είναι υποχρεωτική.

1) Δήλωση της Πίστης
2) Προσευχή
3) 3)Ελεημοσύνη
4) Νηστεία
5) Προσκύνημα.

16) ΔΗΛΩΣΗ ΠΙΣΤΗΣ

Είναι υποχρεωτικό για κάθε άτομο, πέρα από την είσοδό του στο Ισλαμ, να δηλώσει: «Δεν υπάρχει θεός (θεοτις) αλλά μονο ο εννας Θεός ο Αλλαχ και ο Μοχάμεντ είναι ο Απεσταλμένος του Θεού». Με αυτή την απλή δήλωση, ένα άτομο θεωρείται Μουσουλμάνος. Δεν υπάρχει καμία έναρξη στις απόψεις του Ισλαμ. Το πρώτο μέρος αυτής της δήλωσης εκφράζει το θέμα του μονοθεϊσμού. Λέγοντας κάποιος ότι «δεν υπάρχει θεός αλλά ο Θεός» απορρίπτει όλα τα άλλα λανθασμένα υποκείμενα λατρείας και δέχεται ότι ο Θεός είναι ένας χωρίς συνεταίρους. Το δεύτερο μέρος αυτής της δήλωσης αποτελεί αναγνώριση ότι ο Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) είναι πράγματι Απεσταλμένος του Θεού. Αυτό απαιτεί πίστη σε όλους τους Προφήτες και Απεσταλμένους που προήλθαν απ'αυτόν.

17) ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Από κάθε Μουσουλμάνο απαιτείται να εφαρμόζει πέντε υποχρεωτικές προσευχές την ημέρα. Αυτές οι προσευχές περιλαμβάνουν ένα σύνολο τυπικών κινήσεων και απαγγελίες. Ο Μουσουλμάνος γυρίζει προς τη Μέκκα όταν προσεύχεται, ατενίζοντας το πρώτο σπίτι που κτίστηκε για τη λατρεία στο Θεό. Αυτό το σπίτι ονομάστηκε Ka'bah. Κτίστηκε από τον Αβραάμ και τον γιό του Ισμαήλ (ειρήνη και στους δύο).

Αυτές οι προσευχές γίνονται στη διάρκεια της ημέρας και αποτελούν σταθερή υπενθύμιση των υποχρεώσεων ενός ατόμου προς το Θεό. Δίνουν την ευκαιρία της απόδοσης λατρείας στο Θεό, να Τον ευχαριστήσουν, και να ζητήσουν την καθοδήγησή του και το έλεός του.

Κάθε Μουσουλμάνος μπορεί εθελοντικά να προσευχηθεί πιο συχνά. Ακόμα η προσευχή στη γενική έννοια της ικεσίας μπορεί να προσφερθεί σχεδόν οποτεδήποτε και οπουδήποτε.

18) ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο να δίνει ένα μέρος της περιουσίας του στο φτωχό κάθε χρόνο. Αυτή η ελεημοσύνη καλείται Zakah στα Αραβικά, που σημαίνει κάθαρση. Αποδίδοντας αυτή την ελεημοσύνη είναι ένας τρόπος για τον άνθρωπο να καθαρίσει την περιουσία που ο Θεός του παραχώρησε. Και όχι μόνο καθαρίζει την περιουσία του αλλά και την ψυχή του δότη, εξαγνίζοντας τον από την πλεονεξία και διδάσκοντας σ' αυτόν τη γενναιοδωρία.

Το ποσοστό αυτής της ελεημοσύνης είναι 2,5% της περιουσίας που αποτελεί απόθεμα της χρονιάς. Αυτή η ελεημοσύνη επιβάλλεται στην αποταμίευση και όχι στο εισόδημα.

19) ΝΗΣΤΕΙΑ

Κάθε Μουσουλμάνος πρέπει να νηστέψει τον σεληνιακό μήνα του Ραμαζανίου. Αυτός ο μήνας είναι σημαντικός, επειδή το Κοράνι αποκαλύφθηκε (αρχισε η αποκάλυψή του) για πρώτη φορά στο μηνα του Ραμαζάνιου. Επειδή το σεληνιακό ημερολόγιο είναι έντεκα ημέρες μικρότερο από το ηλιακό, ο μήνας του Ραμαζανίου διαδοχικά περνά μέσα από όλες τις εποχές του χρόνου.

Η νηστεία της κάθε ημέρας αρχίζει από την ανατολή της και τελειώνει στη δύση της. Κατά τη διάρκεια των ωρών της ημέρας, το άτομο που νηστεύει πρέπει να απέχει από φαγητό, ποτό και σεξουαλική επαφή. Αυτές οι δραστηριότητες επιτρέπονται από τη δύση μέχρι την επόμενη ανατολή.

Η νηστεία διδάσκει τον αυτοέλεγχο και την υπομονή. Όπως η προσευχή, είναι ένας τρόπος απόδοσης στο Θεό ειλικρινούς λατρείας.

20) ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο να κάνει προσκύνημα στον Οίκο του Θεού στη Μέκκα τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του, αν έχει τα μέσα να το κάνει. Πιστοί από όλο τον κόσμο συγκεντρώνονται με σκοπό να αποδώσουν λατρεία στον ένα και μοναδικό Θεό.

Εφαρμόζοντας όλες αυτές τις δραστηριότητες, ο προσκυνητής πραγματοποιεί το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε η ανθρωπότητα, που είναι η απόδοση λατρείας στον Θεό με την ελεύθερη βούλησή του.

Αυτές οι υποχρεωτικές πράξεις λατρείας κρατούν ζωντανή την ύπαρξη του Θεού και προσφέρουν στον κάθε Μουσουλμάνο μια ζωή πνευματικής ανάπτυξης και αφοσίωσης.

21) ΤΟ ΚΟΡΑΝΙ

Το Κοράνι είναι το τελευταίο Βιβλίου του Θεού που εστάλη με τον τελευταίο Του Απεσταλμένο. Όπως τα βιβλία που εμφανίσθηκαν πριν απ' αυτό, αποτελεί τον αλάθητο λόγο του Θεού.

Το Κοράνι, ωστόσο, είναι μοναδικό για διάφορους λόγους. Ο Θεός το έχει διατηρήσει μακρυά από συναλλαγές. Κανένα άλλο βιβλίο που αποκαλύφθηκε δεν μας έχει αγγίξει με την καθαρή μορφή του. Μερικά απ' αυτά, όπως οι πλάκες που αποκαλύφθηκαν στον Αβραάμ, δεν μας άγγιξαν καθόλου.

Η αιτία που αυτά τα προηγούμενα βιβλία έγιναν αντικείμενο συναλλαγών είναι ότι ο Θεός εμπιστεύθηκε τους ανθρώπους για τη διατήρησή τους, και οι άνθρωποι, στο πέρασμα του χρόνου, τα πούλησαν για κοσμικό όφελος.

Ο Θεός δεν επέτρεψε να γίνει αυτό στο Κοράνι, επειδή είναι το τελευταίο βιβλίο για ολόκληρη την ανθρωπότητα μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως. Δεν πρόκειται να σταλούν νέοι προφήτες. Αν το Κοράνι γινόταν αντικείμενο συναλλαγών, το Μήνυμα του

Θεού προς την ανθρωπότητα θα χανόταν για πάντα Γι' αυτό το λόγο, ο Θεός δεν εμπιστεύθηκε τους ανθρώπους για την διατήρηση του Κορανίου. Ο Θεός κράτησε τη διατήρηση για τον Εαυτό Του.

Η Θεία διατήρηση των προηγούμενων γραπτών δεν ήταν κρίσιμη, επειδή ο Θεός συνέχισε να στέλνει Προφήτες και Απεσταλμένους στους ανθρώπους. Όποτε απομακρυνόντουσαν από την αλήθεια, ο Θεός θα έστελνε έναν άλλο Προφήτη να τους ανακαλέσει σ' αυτήν. Ακόμα, οι Νόμοι, όπως είχαν ενσωματωθεί σ' αυτά τα παλιά γραπτά δεν είχαν την τελική τους μορφή. Ήταν αντικείμενο αλλαγών όποτε ο Θεός έστελνε ένα νέο Απεσταλμένο με άλλους νόμους. Αυτό συνέβηκε περισσότερο από μία φορές. Ο Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) ήρθε με αλλαγές στο Νόμο, νομιμοποιώντας κάποια πράγματα που πριν δεν ήταν νόμιμα.

Ένα άλλο μοναδικό πλεονέκτημα του Κορανίου είναι ότι είναι ένα θαύμα μέσα κι έξω. Θαύμα είναι ένα φαινόμενο που αντίκειται στη φυσική τάξη των πραγμάτων και δείχνει καθαρά την άμεση επέμβαση του Μεγαλοδύναμου Θεού. Όλοι οι Προφήτες και οι Απεσταλμένοι εμφανίσθηκαν με θαύματα που

έδειξαν ξεκάθαρα την αξιοπιστία των προθέσεών τους. Ο Αβραάμ (ειρήνη σ' αυτόν) επέζησε περνώντας μέσα από μια μεγάλη φωτιά χωρίς να πειραχθεί. Ο Μωϋσής (ειρήνη σ' αυτόν) έδωσε τροφή στο πλήθος και η Ερυθρά Θάλασσα υποχώρησε γι' αυτόν. Ο Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) μπορούσε να αγγίξει νεκρό και άνθρωπο με ανίατη ασθένεια και να τους δώσει ζωή και υγεία με τη χάρη του Θεού. Όλα αυτά τα θαύματα έδειχναν την αξιοπιστία αυτών που τους ακολουθούσαν, αλλά έγιναν γνωστά μόνο από τους ανθρώπους που ήταν παρόντες εκεί κι εκείνη τη στιγμή.

Το θαύμα για τον τελευταίο Προφήτη είναι διαθέσιμο κάθε στιγμή. Αυτό το θαύμα είναι το Κοράνι. Ο Θεός, στο Κοράνι, προκαλεί τους πιστούς να δώσουν ένα κεφάλαιο όπως αυτό. Αυτό δεν έγινε ποτέ. Το Κοράνι είναι ένα λογοτεχνικό θαύμα. Είναι το αποκορύφωμα της λογοτεχνικής τελειότητας. Είναι η πιο εύγλωττη αραβική πεζογραφία. Έχει στυλ που κανένα άλλο έργο στην αραβική γλώσσα δεν έχει, ένα στυλ που είναι αμίμητο.

Όταν ο Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) έφερε το Μήνυμα στους ανθρώπους, ήρθε αντιμέτωπος με μια σθεναρή αντίσταση. Οι

εχθροί του έκαναν ότι μπορούσαν για να δυσφημήσουν το Ισλαμ και να δείξουν ότι είναι λανθασμένος. Το Κοράνι τους έδωσε την πρόκληση. Δεν μπορεί να γίνει ούτε ένα κεφάλαιο όπως το Κοράνι εάν δεν είναι ο λόγος του Θεού. Κανένας μέχρι σήμερα δεν έχει καταφέρει να το κάνει, παρόλο που υπήρξαν πολλοί άνθρωποι στη πορεία της ιστορίας οι οποίοι ήθελαν να δυσφημήσουν το Ισλαμ. Αυτή η πρόκληση παραμένει ανοικτή μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως. Αν κάποιος θέλει να δυσφημήσει το Ισλαμ, ό,τι πρέπει να κάνει είναι να γράψει αυτό το κεφάλαιο. Εκτός απ' αυτό,δεν έχει γίνει εδώ και περισσότερο από χίλια τετρακόσια χρόνια, τότε που δόθηκε η πρώτη πρόκληση. Θα πρέπει να τονισθεί ότι το μικρότερο κεφάλαιο του Κορανίου αποτελείται από μόλις τρεις μικρούς στίχους.

22) Η ΣΟΥΝΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΜΟΧΑΜΕΝΤ

Η αραβική λέξη «σούννα» λογοτεχνικά σημαίνει ένα σύνολο πρακτικών ή ένας τρόπος συμπεριφοράς. Στο Ισλαμ, η Σούννα είναι το σύνολο των όσων είπε και έκανε ο Προφήτης Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν). Όπως το Κοράνι, αποτελεί αποκάλυψη του Θεού μέσω του Προφήτη Του Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν, και όπως αυτό, έχει διατηρηθεί σχολαστικά, αλλά αντίθετα με το Κοράνι, δεν είναι ο άμεσος κυριολεκτικός λόγος του Θεού.

Είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο να ακολουθεί τη Σούννα του Προφήτη (ειρήνη σ' αυτόν). Πρώτα απ' όλα, είναι αποκάλυψη του Θεού. Ο Θεός λέει στο Κοράνι για τον Μοχάμεντ: « Κι ούτε προσφέρει (τίποτα) από (δική του) επιθυμία (πρωτοβουλία)» (Κοράνι 53: 3)

Ο Θεός, στο Κοράνι, διατάζει τους πιστούς να υπακούουν στον Απεσταλμένο. Ο Θεός λέει: «Γι' αυτό πάρετε ό,τι σας δώσει ο Απόστολος, (ό,τι σας διατάζει) κι αποφεύγετε ό,τι σας απαγορεύει» (Κοράνι 59: 7).

Ο Θεός λέει ακόμα: « Υπακούετε στον ΑΛΛΑΧ και υπακούετε τον Απεσταλμένο» (Κοράνι 4:59)

Ένας από τους λόγους που ο Θεός έστειλε ανθρώπους Απεσταλμένους στην ανθρωπότητα είναι για να ζήσουν μέσα σ' αυτήν, και να δώσουν απτά παραδείγματα για το πώς οι άνθρωποι θα μπορούσαν να υποταχθούν στο Θεό. Ο Θεός λέει: « Είναι για σας - πραγματικά- ένα όμορφο υπόδειγμα (διαγωγής) ο Απόστολος του ΑΛΛΑΧ, για εκείνον -ειδικά- που ελπίζει τη θεία αμοιβή και φοβάται τη τιμωρία στην Έσχατη Ημέρα και μνημονεύει πολύ συχνά τον ΑΛΛΑΧ.» (Κοράνι 33:21).

23) Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Η ιστορία του Αδάμ και της Εύας αναφέρεται στο Κοράνι. Είναι παρόμοια κατά κάποιον τρόπο με τις διασωθείσες γραφές που βρέθηκαν, αν και είναι διαφορετική σε διάφορα σημαντικά σημεία. Ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ δίνοντάς του μορφή από άργιλο. Απ' αυτόν δημιούργησε τη γυναίκα του και τους επέτρεψε να κατοικήσουν στον Παράδεισο. Πριν απ' αυτό, ο Θεός ανακοίνωσε στους αγγέλους ότι θέλει να τοποθετήσει έναν αντιπρόσωπό του στη Γη. Διέταξε τους αγγέλους να υποταγούν στον Αδάμ. Ο Σατανάς βρισκότανε μεταξύ των αγγέλων, αν και δεν ήταν ένας απ' αυτούς. Ήταν μέσω του τζίνι, μια ράτσα υπάρξεων που έχουν ελεύθερη βούληση τους οποίους ο Θεός δημιούργησε από μια φλόγα φωτιάς. Όταν ο Θεός διέταξε τη σύναξη των αγγέλων να υποταγούν, ο Σατανάς, ο οποίος βρισκόταν εκεί, αρνήθηκε από έπαρση, διαμαρτυρόμενος ότι ήταν καλύτερος από τον Αδάμ, επειδή είχε δημιουργηθεί από φωτιά ενώ ο Αδάμ είχε δημιουργηθεί από λάσπη.

Ο Θεός παρατήρησε τον Σατανά για την ανυπακοή του, αλλά ο Σατανάς ζήτησε από το Θεό να του δώσει περιθώριο χρόνου μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως για να του αποδείξει ότι ο Αδάμ και οι απόγονοί του ήταν ανάξιοι. Ο Θεός του έδωσε αυτή την αναβολή. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ο Σατανάς δεν σκεφτότανε σε καμία περίπτωση να έρθει σε σύγκρουση με το Θεό. Ο Θεός δημιούργησε το Σατανά, όπως οτιδήποτε άλλο στο Κόσμο. Υπάρχει μόνο επειδή τον άφησε ο Θεός. Είναι εξ ολοκλήρου κάτω από τη δύναμη του Θεού. Αν ο Θεός δεν ήθελε να υπάρχει, ο Σατανάς δεν θα υπήρχε ούτε για μια στιγμή.

Κατά το Ισλαμ ο Σατανάς δε μοιράζεται τίποτα από τη θεότητα του Θεού. Δεν του αποδίδει καμία από τις θεϊκές ιδιότητες. Απορρίπτει την εκδοχή ότι ο Σατανάς πήγε να συγκρουσθεί με το Θεό και δέχεται μια τρίτη πως βρίσκεται στα πλήθη της Κόλασης. Ο Σατανάς είναι δεδηλωμένος εχθρός της ανθρωπότητας, αλλά είναι μόνο ένα πλάσμα, εξαρτώμενο από το Θεό για την ίδια την ύπαρξή του.

Ο Σατανάς παρόλο που είναι αλλαζόνας, καταραμένος και δεν έχει την επιείκεια του Θεού, υπηρετεί έναν σκοπό. Όταν ο Θεός δημιούργησε το Σατανά, γνώριζε τι έκανε. Ο Θεός γνωρίζει τα

πάντα. Ο Θεός δημιούργησε την ανθρώπινη ύπαρξη ώστε να έχει επιλογή μεταξύ σωστού και λάθους. Έβαλε μέσα σ' αυτήν την ανθρώπινη ύπαρξη μια έμφυτη ικανότητα να αναγνωρίσει τη Δημιουργία και να στραφεί προς Αυτόν. Στον Ισλαμισμό, η ανθρώπινη ύπαρξη θεωρείται ότι από τη φύση της είναι καλή. Ο Σατανάς προτείνει το κακό στους ανθρώπους, προσπαθώντας να οδηγήσει το δεδηλωμένο εχθρό του μακρυά από το μονοπάτι του Θεού. Καλεί τους ανθρώπους στην ανυπακοή και τελικά στη λατρεία των δημιουργημάτων. Όταν ένα άτομο ανθίσταται στο Σατανά, εξασκεί την ελεύθερη βούληση και μπορεί να φθάσει σε επίπεδο τιμής υψηλότερο από τους αγγέλους.

Αυτή η δοκιμή έγινε στον Αδάμ και την Εύα στον Παράδεισο. Απολάμβαναν την τέλεια ελευθερία και ευτυχία εκεί. Ο Θεός τους είπε να τρώνε από όλα τα φρούτα του Παραδείσου όπως αυτοί ήθελαν, αλλά τους απαγόρευσε να πλησιάσουν ένα δένδρο. Ο Σατανάς πήγε σ' αυτούς και τους είπε ψέμματα, ότι ο Θεός τους απαγόρευσε μόνο να φάνε από αυτό το δένδρο, επειδή αυτό θα τους έκανε αθάνατους και σαν τον Θεό. Παρασύρθηκαν από τον Σατανά και έφαγαν από το δένδρο αυτό.

Είναι σημαντικό να τονισθεί ότι το Ισλαμ δεν καταδικάζει την Εύα. Και οι δύο έφαγαν από το δένδρο. Και οι δύο είχαν την ελεύθερη βούληση. Το Ισλαμ απορρίπτει την άποψη ότι οι γυναίκες επηρεάζουν κακώς, αρχίζοντας από την Εύα. Σ' αυτό το σημείο, αισθάνθηκαν ντροπή κι άρχισαν να καλύπτουν τα σώματά του. Γύρισαν στο Θεό ζητώντας συγχώρεση, και ο Θεός, που είναι Ελεήμονας, τους συγχώρεσε. Το Ισλαμ απορρίπτει τη γνώση του πατρογονικού αμαρτήματος. Κανένας δεν μπορεί για πάντα να επωμίζεται το βάρος κάποιου άλλου. Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη γεννιέται καθαρή από αμαρτίες.

Σ' αυτό το σημείο, ο Θεός τους έδιωξε από τον Παράδεισο και τους κατέστησε κατοίκους της γης. Θα πρέπει να αναφέρουμε πάλι εδώ ότι όταν ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ, δήλωσε στους αγγέλους ότι τοποθετούσε έναν αντιπρόσωπό του στη γη. Η γη είναι όπου ο Θεός, με την αιώνια γνώση του, θέλησε να βρισκόμαστε.

24) Ο ΙΗΣΟΥΣ (ΕΙΡΗΝΗ Σ' ΑΥΤΟΝ)

Ο Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) ήταν ένας Προφήτης και Απεσταλμένος του Θεού. Δίδαξε την μοναδικότητα του Θεού. Δεν απαίτησε ποτέ θεότητα για τον εαυτό του.

Γεννήθηκε από μια παρθένα. Αυτό ήταν ένα από τα θαύματα του Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν). Ο Ιησούς γεννήθηκε χωρίς πατέρα. Ο Θεός τον δημιούργησε όπως όλες τις υπάρξεις.

Ο Ιησούς δεν ήταν τίποτα περισσότερο από **προφήτης** του Θεού όπως και ο Αδάμ. Ο Αδάμ δημιουργήθηκε χωρίς πατέρα ή μητέρα, γεγονός που, κι αυτό αποτελεί το ίδιο θαύμα όπως και η δημιουργία του Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν) στη μήτρα της μητέρας του.

Ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, ο Χριστός, ο μοναδικός χριζόμενος, που εστάλη από το Θεό. Όλοι οι Μουσουλμάνοι στη Γη αυτά πιστεύουν για τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν).

Ο Θεός μας έκανε ακόμα γνωστό, ότι αυτός ανάστησε τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν) στους ουρανούς και ότι ο Ιησούς θα

αποτελούσε σημάδι των Τελευταίων Ημερών. Οι Μουσουλμάνοι, ωστόσο, πιστεύουν στην δεύτερη επάνοδο του Μεσσία. Όταν ο Ιησούς επιστρέψει, δεν θα έρθει με την ικανότητα ενός Προφήτη ή Απεσταλμένου. Θα ακολουθήσει την τελευταία παρουσίαση του Νόμου που αποκαλύφθηκε στον Μοχάμεντ (ειρήνη και στους δύο).

25) ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ

Αμαρτία είναι η εκούσια ανυπακοή στο Θεό. Η μεγαλύτερη αμαρτία είναι ο πολυθεϊσμός, αν και οποιαδήποτε σκόπιμη παραβίαση των εντολών του Θεού είναι μια αμαρτωλή πράξη. Ο Θεός έχει απαγορεύσει διάφορα πράγματα που είναι επικίνδυνα στους ανθρώπους ή στην κοινωνία, όπως το έγκλημα, η επίθεση, η κλοπή, η απάτη, η τοκογλυφία, η μοιχεία, η κατανάλωση ποτού και η παράνομη χρήση ναρκωτικών. Οποιαδήποτε απ' αυτές τις πράξεις είναι αμαρτία.

Το Ισλαμ απορρίπτει το δόγμα της πατρογονικής αμαρτίας. Καμιά ψυχή δεν μπορεί να επωμίζεται με το βάρτος κάποιου άλλου. Κανένας δεν πρέπει να τιμωρείται για την ανυπακοή κάποιου άλλου.

Όταν κάποιος κάνει μια αμαρτία, θα περιμένει και την τιμωρία του Θεού. Ευτυχώς, ο Θεός συχνά συγχωρεί. Είναι ο πιο Φιλεύσπλαχνος. Συγχωρεί όποιον Τον ευχαριστεί. Μας υπόσχεται ότι θα μας συγχωρήσει αν επιστρέψουμε σ' Αυτόν με ειλικρινή μεταμέλεια. Η μεταμέλεια είναι ένα σοβαρό θέμα.

Είναι ο τρόπος που κάθε άνθρωπος μπορεί να φθάσει στη σωτηρία με τη χάρι του Θεού. Δεν μπορεί να γίνεται φανερά. Η ειλικρινής μεταμέλεια έχει τα παρακάτω στοιχεία:

1) Το άτομο πρέπει να αναγνωρίσει ότι έχει διαπράξει αμαρτία και λυπάται πραγματικά γι' αυτό.
2) Το άτομο πρέπει να έχει ειλικρινά αποφασίσει ότι δεν θα υποπέσει πάλι σ' αυτήν.
3) Το άτομο πρέπει να γυρίσει στο Θεό ταπεινά και να ζητήσει συγχώρεση.
4) Αν η αμαρτία έχει δημιουργήσει κίνδυνο σε άλλους, το άτομο πρέπει να κάνει κάθε προσπάθει να διορθώσει τη ζημιά.

Αυτό δεν σημαίνει ότι αν το άτομο είναι αδύναμο και επιστρέψει στην ίδια αμαρτία στο μέλλον, η προηγούμενη μεταμέλειά του είναι άκυρη. Αυτό που χρειάζεται είναι μια σοβαρή εκ βάθους καρδιάς υποχρέωση ποτέ να μην υποπέσει σ' αυτήν την αμαρτία. Οι πόρτες της μεταμέλειας είναι πάντα ανοικτές.

Αν ένα άτομο μετανοήσει με καθαρή ειλικρίνεια και πειστικότητα, τότε η ανταμοιβή θα είναι η συγχώρεση από τον Θεό. Η μεταμέλεια αποτελεί ένα είδος λατρείας. Ο Θεός αγαπά όταν οι υπηρέτες Του γυρίζουν σ' αυτόν μόνοι τους για συγχώρεση. Κανένας δεν μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες εκτός από τον Θεό. Απαγορεύεται για έναν Μουσουλμάνο να ζητά απαλλαγή από την αμαρτία επιστρέφοντας σε κάποιον άλλον. Αυτό είναι ίδιον του πολυθεϊσμού.

Η εξομολόγηση των αμαρτιών σε άλλη δημιουργημένη ύπαρξη δεν έχει κανένα όφελος. Δεν θα πρέπει κανένας να εκθέτει αυτό που ο Θεός έχει κρύψει. Αντίθετα, ο αμαρτωλός πρέπει να επιστρέψει στο Θεό με μετριοφροσύνη, να ζητήσει την συγχώρεσή Του και να εναποθέσει τις ελπίδες του στο έλεος του Κυρίου.

26) ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

Το Ισλαμ δεν είναι, με την αυστηρή έννοια, μια οργανωμένη θρησκεία. Από τη μια μεριά, δεν έχει κάποια απαραβίαστη γραφή, κάποιον ιερό νόμο που πρέπει να υιοθετηθεί,. Από την άλλη μεριά, δεν υπάρχει καμμία ιεροσύνη ή κληρική εξουσία που να ηγούνται. Οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και του Θεού είναι άμεση. Κανένας ανάμεσα. Ο Θεός μπορεί να δηλώσει τι είναι νόμιμο και τι είναι αμαρτωλό. Κανένας άλλος δεν μπορεί να καθορίσει για τους ανθρώπους τι είναι αλήθεια και τί ψέμα. Καμία ανθρώπινη ύπαρξη δεν μπορεί να κατηγορήσει μια άλλη. Ο καθένας δίνει απευθείας λογαριασμό στον Κύριο και Δημιουργό Του.

Οι Προφήτες από μόνοι τους είναι μόνο υπάκουοι επειδή προέρχονται από απευθείας αποκάλυψη από τον Θεό. Δεν μπορούν να συγχωρούν αμαρτίες ή να αλλάξουν, ακόμα και ένα γιώτα, από τη θρησκεία του Θεού. Ο Προφήτης Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) έλεγε ότι δεν μπορεί ούτε το ίδιο του το παιδί να βοηθήσει την Ημέρα της Κρίσεως. Κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τις σχέσεις του με τον Θεό.

Υπάρχουν, όμως, διαφορετικοί ρόλοι που οι Μουσουλμάνοι φέρουν στην κοινή λατρεία. Αν κάποιος επισκεπτότανε ένα μουσουλμανικό τέμενος, θα έβλεπε ότι υπάρχει πάντα κάποιος που οδηγεί τις εκκλησιαστικές προσευχές. Όποτε μια ομάδα ανθρώπων προσεύχεται μαζί, πρέπει, πάντα, να επιλέξει κάποιον που θα στέκεται μπροστά και θα οδηγεί τους άλλους στην προσευχή έτσι ώστε όλοι να μπορούν να προσεύχονται με ενότητα και αρμονία. Είναι καλύτερα να επιλέγονται πρόσωπα παρόντα, που γνωρίζουν πολύ καλά τις διαδικασίες του Ισλαμ. Αυτό το πρόσωπο καλείται ιμάμης (στην κυριολεξία « αυτός που είναι μπροστά»). Όλοι οι Μουσουλμάνοι απολαμβάνουν το ρόλο του ιμάμη κάποια στιγμή. Στα περισσότερα μουσουλμανικά τεμένη, καθορίζεται συνήθως ένα πρόσωπο για να οδηγήσει κάποιους ή όλους τους προσευχητές σε κανονικό ρυθμό. Αυτό το πρόσωπο δεν θα πρέπει ποτέ να θεωρηθεί ότι φέρει το ρόλο ιερέα ή κληρικού.

Τις Παρασκευές, υπάρχει μια ειδική εκκλησιαστική προσευχή που προηγείται ενός σύντομου κηρύγματος. Κάθε εύλογα πεπειραμένο πρόσωπο μπορεί να κάνει αυτό το κήρυγμα, αλλά στα πιο μεγάλα μουσουλμανικά τεμένη, υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που είναι υπεύθυνοι να το κάνουν σε κανονική βάση.

Σε πολλές περιπτώσεις το άτομο που κάνει κήρυγμα δεν είναι αυτό που οδηγεί σε προσευχή.

Ο πιο σημαντικό ρόλος στη μουσουλμανική κοινωνία είναι αυτός του μελετητή. Ο μελετητής είναι κάποιος που έχει καταναλώσει χρόνια στη μελέτη του Ισλαμ. Αυτό το πρόσπωο δεν έχει θεία εξουσία ούτως ή άλλως. Δεν είναι διαφορετικός από όλους του αλλους, παρά μόνο έχει αποκτήσει περισσότερη θρησκευτική γνώση από την πλειονότητα των ανθρώπων. Το κοινό μπορεί να απευθυνθεί σ' αυτούς τους ανθρώπους να μάθει για το Ισλαμ και να θέσει ερωτήσεις. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να προσπαθούν να μάθουν όσο το δυνατόν περισσότερα. Μπορεί κάποιος με αρκετή νοημοσύνη, μελέτη και στόχο να γίνει μελετητής, αλλά δεν έχουν όλοι χρόνο γι' αυτό. Οι μελετητές είναι απαραίτητοι για την εκπαίδευση του μουσουλμανικού κοινού. Δεν μπορούν να συγχωρούν αμαρτήματα, να ευλογούν ανθρώπους, ή να αλλάξουν το Νόμο του Θεού. Μπορούν μόνο να μεταδώσουν τη γνώση που έχουν.

Το Ισλαμ τοποθετεί την ανάγκη της προσωπικής σχέσης με το Θεό στα πλαίσια της πίστης που προέρχεται από το Κοράνι και τη Σούννα. Το Ισλαμ αποθαρρύνει και απορρίπτει τη διαίρεση

των μουσουλμάνων σε αιρέσεις. Και οι Μουσουλμάνοι το γνωρίζουν πολύ καλά και το πράττουν. Στο πέρασμα του χρόνου, υπήρξαν διαφωνίες ανάμεσα στους Μουσουλμάνους για δευτερεύονται θέματα της πίστης τους. Αυτό το γεγονός, είχε οδηγήσει σε έντονες διαφωνίες κατά περιόδους. Ο σπουδαστής της Ισλαμικής ιστορίας θα διαβάσει για διάφορες «αιρέσεις» όπως για τους Mu'tazilah, τους Asha'irah, και άλλους. Είναι ενδιαφέρον να τονισθεί ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι γενικά προσεύχονται μαζί στα ίδια μουσουλμανικά τεμένη και συμμετέχουν ο ένας με τον άλλο και όλοι μαζί στις ισλαμικές ιεροτελεστίες πέρα από τις διαφωνίες τους. Δεν φεύγουν για να δημιουργήσουν από μόνοι τους μουσουλμανικά τεμένη.

Ωστόσο, υπήρχαν, διάφορες ομάδες που απείχαν από την κύρια κοινότητα των Μουσουλμάνων. Ήταν πάντα η μειοψηφία. Κάποιες από αυτές τις ομάδες σταμάτησαν να αναφέρονται στην θρησκεία τους το Ισλαμ ή να λένε ότι είναι Μουσουλμάνοι. Άλλες ομάδες συνέχιζαν να περιγράφουν τους εαυτούς τους σαν Μουσουλμάνους. Είναι ενδιαφέρον να τονισθεί ότι όλες αυτές οι αποστασιοποιημένες ομάδες δημιούργησαν ένα είδος ιεροσύνης και ένα είδος κληρικής ιεραρχίας.

27) Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ο Θεός διτάσσει τους πιστούς να κάνουν κάποια πράγματα και τους απαγορεύει κάποια άλλα. Αυτός μόνο έχει το δικαίωμα να καθορίζει κάποια πράγματα νόμιμα και κάποια άλλα παράνομα και απαγορευμένα. Ο Θεός ενθαρρύνει μερικά πράγματα χωρίς να διατάζει να γίνουν και αποθαρρύνει κάποιες συμπεριφορές χωρίς να τις απαγορεύει σαν άδικες. Όλες αυτές οι εντολές, αν τις λάβουμε όλες μαζί, αποτελούν τον Ισλαμικό Νόμο.

Ο Ισλαμικός Νόμος είναι διαφορετικός από κάθε άλλη νομοθεσία λόγω των θείων αρχών του. Οι πηγές του είναι το Κοράνι και η Σούννα. Μόνο ο Θεός έχει την εξουσία να καθορίζει πράγματα νόμιμα και απαγορευμένα. Στο Επέκεινα, ο Θεός μόνο έχει το δικαίωμα να κρίνει. Αυτός μόνος του θα επιβραβεύσει τις καλές πράξεις και θα τιμωρήσει τις αμαρτωλές. Σ' αυτόν τον κόσμο ο Θεός μόνο καθορίζει τί είναι καλό και τί αμαρτωλό.

Ο Ισλαμικός Νόμος καλύπτει όλες τις πτυχές της ζωής. Ρυθμίζει τη λατρεία προς το Θεό και τη συμπεριφορά προς τους άλλους., καθώς και την παροχή πολλών εντολών και απαγορεύσεων.

28) Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΕΝΔΥΣΗΣ

Το Ισλαμ προωθεί τη σεμνότητα. Επειδιώκει να ελαχιστοποιήσει την κακία και την ανηθικότητα στην κοινωνία. Καθορίζει τα πρότυπα της ευπρέπειας και στον άνδρα και στη γυναίκα.

Στις περισσότερες δυτικές χώρες, υπάρχουν νόμοι που καθορίζουν τι είναι ευπρεπές. Αυτό συνήθως αναφέρεται όσον αφορά τον άνδρα να καλύπτει τα γεννητικά του όργανα και όσον αφορά τη γυναίκα να καλύπτει επίσης τα γεννητικά της όργανα και το στήθος της. Αν αυτή η ελάχιστη απαίτηση δεν εφαρμόζεται, το άτομο τότε μπορεί να χρεωθεί με απρεπή έκθεση. Ο λόγος που αναφέρεται στη διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι το θέμα των ανατομικών τους διαφορών.

Το Ισλαμ περιγράφει ένα πιο συντηρητικό κανόνα ένδυσης και για τους άνδρες και για τις γυναίκες. Ένας άνδρας πρέπει πάντα να καλύπτεται από χαλαρό ιματισμό μεταξύ του ομφαλού και του γονάτου του. Δεν πρέπει ποτέ να εμφανίζεται δημόσια με κοντό κουστούμι μπάνιου.

Μια γυναίκα πρέπει να καλύπτει όλο της το σώμα εκτός από το πρόσωπο και τα χέρια. Η λογική αυτού του κανόνα ένδυσης είναι να ελαχιστοποιήσει το σεξουαλικό δελεασμό όσο το δυνατόν περισσότερο και για τους άνδρες και για τις γυναίκες. Η υποταγή σ' αυτόν τον κανόνα ένδυσης είναι μια μορφή υποταγής στο Θεό.

Κάποιοι δυτικοί παρατηρητές υποθέτουν ότι η κάλυψη της κεφαλής της γυναίκας σημαίνει ένδειξη υποταγής της στους άνδρες. Αυτό απέχει πολύ από την αλήθεια. Η ερμηνεία του Κορανίου αναφέρει ότι ο λόγος αυτού του τρόπου ένδυσης είναι για να γίνεται σεβαστή. Το μήνυμα που η γυναίκα δίνει όταν φορά ισλαμικά ρούχα είναι το παρακάτω: « Σεβαστείτε με γι' αυτό που είμαι. Δεν είμαι σεξουαλικό αντικείμενο».

29) ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Το Ισλαμ βλέπει τη γυναίκα, είτε παντρεμένη ή αντύπαντρη, σαν ένα άτομο που έχει δικαιώματα. Έχει τα ίδια δικαιώματα να έχει περιουσία, να αποκτά πλούτο και να τον διαθέτει όπως κάνει ένας άνδρας. Ο πλούτος της δεν γίνεται από την περιουσία του άνδρα της μετά το γάμο. Μια γυναίκα δεν αλλάζει το όνομά της όταν παντρευτεί. Μπορεί να απαιτήσει διαζύγιο όταν ο γάμος δεν πάει καλά.

Άνδρες και γυναίκες είναι ίσοι μπροστά το Θεό. Είναι και οι δύο υπολογίσιμοι μπροστά στο Θεό. Και οι δύο δέχονται την ανταμοιβή τους στο Επέκεινα για την πίστη τους και τις καλές τους πράξεις.

Οικονομικά, κάθε άνδρας και κάθε γυναίκα αποτελούν ανεξάρτητες νομικές οντότητες. Και οι άνδρες και οι γυναίκες έχουν δικαίωμα στην περιουσία τους, να κάνουν επιχειρήσεις, και να κληρονομούν άλλους. Και οι δύο έχουν ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση και στην είσοδο σε επικερδή επαγγέλματα. Η επιδίωξη γνώσης είναι υποχρέωση κάθε Μουσουλμάνου. Η

μορφή γνώσης που είναι υποχρεωτική για κάθε άτομο είναι η θρησκευτική. Για κάποιους ανθρώπους της κοινωνίας είναι επίσης υποχρεωτικό να σπουδάζουν σε κάθε ωφέλιμο πεδίο γνώσης. Για παράδειγμα, η κοινωνία έχει ανάγκη ιατρών, και ανδρών και γυναικών. Είναι υποχρεωτικό για κάποιους ανθρώπους να μπουν σ' αυτό το πεδίο για να καλύψουν τις ανάγκες της κοινωνίας. Στις γυναίκες επιτρέπεται να ακολουθήσουν ακαδημαϊκή καριέρα και να αγωνισθούν για την κάλυψη των πνευματικών τους ανησυχιών. Η απαγόρευση των γυναικών για εκπαίδευση είναι αντίθετη με τη διδασκαλία του Ισλαμ.

30) ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Πολλοί άνθρωποι θεωρούν το Ισλαμ σαν μια σωβινιστική θρησκεία που υποτιμά τις γυναίκες. Αναφέρουν την κατάσταση των γυναικών σε κάποιες μουσουλμανικές χώρες για να αποδείξουν τον ισχυρισμό τους. Το λάθος τους είναι ότι δεν ξεχωρίζουν τον πολιτισμό ενός δεδομένου λαού από την αληθινή διδασκαλία μιας θρησκείας που αυτοί δηλώνουν φανερά. Η ζωή των γυναικών σε πολλές χώρες του τρίτου κόσμου είναι απαίσια. Εξουσιάζονται από τους άνδρες και στερούνται πολλά από τα βσικά ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό δεν εφαρμόζεται στις μουσουλμανικές χώρες. Καταπίεση των γυναικών υπάρχει σε πολλές πολιτισμένες χώρες σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι σωστό να αποδίδονται αυτές οι πολιτιστικές πρακτικές σε θρησκευτικά πιστεύω εκτός αν οι διδασκαλίες της θρησκείας απαιτούν τέτοια συμπεριφορά. Οι διδασκαλίες του Ισλαμ ξεκάθαρα δεν το κάνουν.

Υπάρχουν καταπιεστικές πρακτικές κατά των γυναικών σε πολλά μέρη του κόσμου και δυστυχώς - και λανθασμένα - συνδέονται με κάποιους ανθρώπους ισλαμιστές.

Μία απ' αυτές είναι ο θηλυκός γεννητικός ακρωτηριασμός, μερικές φορές λανθασμένα αποκαλούμενος θηλυκή περιτομή. Πολλές γυναίκες στην Αφρική υποφέρουν απ' αυτή την απαίσια, καταπιεστική πρακτική. Ασκείται από διάφορες εθνικές ομάδες μιας ευρείας ποικιλίας πίστεων σε όλα τα μέρη της Αφρικής, ειδικά στην βορειοανατολική Αφρική. Είναι ατυχές ότι, παρά το γεγονός, πως το Ισλαμ το απαγορεύει αυτό και όλες τις άλλες μορφές σωματικού ακρωτηριασμού, μερικές εθνικές ομάδες το έχουν διαιωνίσει ακόμα και μετά την εισδοχή τους στο Ισλαμ. Σήμερα, καθώς αυτοί οι άνθρωποι μορφώνονται όλο και περισσότερο και γνωρίζουν το Ισλαμ, εγκαταλείπουν σιγά σιγά αυτή την πρακτική. Δεν πρέπει απ' αυτό να θεωρηθεί ότι η περιτομή στους άνδρες δεν γίνεται στο Ισλάμ. Η ανδρική περιτομή είναι μια ισλαμική πρακτική και παραπέμπει στον Προφήτη Αβραάμ (ειρήνη σ' α υτόν). Μια άλλη απαίσια πρακτική είναι αυτή της καταράκωσης της τιμής, όπου άνδρες σκοτώνουν τις γυναίκες στην οικογένειά τους επειδή δυσαρεστούνται από τη συμπεριφορά τους. Είναι συνηθισμένο

σ' αυτές τις περιπτώσεις ο αδελφός να σκοτώσει την αδελφή του απλά επειδή αρνήθηκε να παντρευτεί αυτόν που η οικογένειά της κανόνισε για κείνη. Αυτό είναι έγκλημα στο Ισλαμ. Δεν επιτρέπεται σε οποιονδήποτε να σκοτώσει κάποιον άλλον για λόγους «τιμής». Αυτή η πρακτική εδεν είναι πολύ συνηθισμένη, αλλά ασκείται από κάποιες ομάδες ανθρώπων στην Ινδία και για τους Μουσουλμάνους δεν έχει κανένα νόημα.

Βεβιασμένοι γάμοι δυστυχώς γίνονται σε πολλές παραδοσιακές κοινωνίες. Είναι μια άλλη πρακτική που απαγορεύεται από το Ισλαμ. Μερικοί πατέρες εξεβίαζαν τις κόρες τους για γάμο την εποχή του Προφήτη Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν). Όταν οι γυναίκες του παραπονέθηκαν γι' αυτό, ακύρωνε το γάμο τους, καθιερώνοντας την προηγούμενη Ισλαμική Νομοθεσία και θέτοντας τέλος σ' αυτή την καταπιεστική πρακτική. Δυστυχώς, αυτό συνεχίζεται σε πολλά μέρη του κόσμου σήμερα, συμπεριλαμβανομένων και μερικών μουσουλμανικών χωρών. Παρόλο που η πρακτική είναι παράνομη σε σχεδόν όλες τις χώρες, πολλές γυναίκες σε παραδοσιακές κοινωνίες είτε το κάνουν γιατί δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ή γιατί φοβούνται να τα διεκδικήσουν.

Όλες αυτές οι πρακτικές είναι κατά της Ισλαμικής Νομοθεσίας, και είναι ευθύνη όλων των Μουσουλμάνων να τις ξεριζώσουν από τις κοινωνίες τους. Ναι, το Ισλαμ είναι ανεκτικό στις πολιτιστικές ποικιλομορφίες και δεν πιστεύει στο ξερίζωμα των τρόπων ζωής των διαφόρων λαών. Ούτε πιέζει τους ανθρώπους να αποδείξουν την πολιτιστική τους ταυτότητα όταν αγκαλιάζουν το Ισλαμ. Όμως, όταν οι πολιτιστικές πρακτικές των ανθρώπων αντιβαίνουν τους νόμους του Ισλαμ και στερούν τους ανθρώπους από τα δικαιώματα που τους δίνει ο Θεός τους, γίνεται θρησκευτική υποχρέωση πια να τις εγκαταλείψουν.

31) ΙΣΛΑΜ, ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑ, ΚΑΙ ΤΖΙΧΑΝΤ

Το Κοράνι ξεκαθαρίζει ότι επιτρέπεται οι άνθρωποι να πολεμούν αυτούς που τους επιτίθενται. Ο Θεός λέει: «Και να πολεμάτε για χάρη του ΑΛΛΑΧ όσους σας πολεμούν, αλλά μην ξεπερνάτε τα όρια, γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν αγαπά τους παραβάτες» (Κοράνι 2 : 190).

Ο Θεός λέει: « Και γιατί να μη πολεμήσετε υπέρ του ΑΛΛΑΧ και για τους αδύνατους, και για τους αδικημένους που είναι και άποροι άνδρες και γυναίκες και παιδιά που κραυγάζουν; «Κύριέ μας! Σώσε μας απ' αυτό το χωριό που οι κάτοικοί του είναι άδικοι, και στείλε μας, από κοντά Σου, κάποιον προστάτη, κάποιον υποστηρικτή». (Κοράνι 4 : 75)

Το Κοράνι ξεκαθαρίζει ακόμα, ότι όταν τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη απέχουν από την επίθεση, τότε δεν επιτρέπεται να τους πολεμάτε. Ο Θεός λέει: «Αν όμως σταματήσουν, τότε βέβαια, ο ΑΛΛΑΧ είναι Πολυεπιεικής, Πολυεύσπλαχνος. Πολεμάτε τους ώσπου να μην σας καταδιώκουν στην ειδωλολατρεία και να υπερισχύσει η Πίστη στον ΑΛΛΑΧ. Αν όμως σταματήσουν τη

δράση τους, τότε μην κάνετε πόλεμο παρά ενάντια στους άδικους».(Κοράνι 2: 192-193).

Επιτρέπεται να πολεμά κανείς ενάντια στην κατοχή και τη δίωξη. Αυτό δεν εφαρμόζεται μόνο στο Ισλαμ και τους Μουσουλμάνους, επειδή ο καθένας έχει δικαίωμα να λατρεύει το Θεό. Ο Θεός λέει: «Εκείνους που ενάντιά τους έχει κηρυχθεί ο πόλεμος, τους δόθηκε η άδεια (να πολεμήσουν) γιατί έχουν αδικηθεί. Ο ΑΛΛΑΧ έχει, βεβαίως, τη Δύναμη να τους βοηθήσει για την νίκη. Είναι αυτό που έοχυν εκδιωχθεί από τα σπίτια τους, άδικα, για το λόγο ότι είπαν: « Ο Κύριός μας είναι ο ΑΛΛΑΧ». Κι αν ο ΑΛΛΑΧ δεν περιόριζε μια μερίδα ανθρώπων μέσω μιας άλλης, τότε θα καταστρέφονται - οπωσδήποτε - τα μοναστήρια, οι εκκλησίες, οι τόποι λατρείας των (Ιουδαίων) και τα τζαμιά, όπου το όνομα του ΑΛΛΑΧ συνέχεια μνημονεύεται (αναφέρεται). Ο ΑΛΛΑΧ - στα σίγουρα - θα βοηθήσει όσους υποστηρίζουν τη θρησκεία Του, γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι Πανίσχυρος και Κραταιός (Ικανός να επιβάλει τη Θέλησή Του)» (Κοράνι 22: 39-40). Αυτό πραγματικά σημαίνει ότι οι Μουσουλμάνει πρέπει να πολεμούν για να προφυλάξουν και να υπερασπίσουν τους ανθρώπους από άλλες θρησκείες, αν υπάρχουν σε περιοχές όπου οι Μουσουλμάνοι έχουν

αποτελεσματική δύναμη. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να είναι ελεύθεροι να λατρεύουν τον Θεό σύμφωνα με τα δικά τους πιστεύω. Πρέπει να είναι ελεύθεροι να κάνουν τις επιλογές τους. Ο Θεός λέει: Στη θρησκεία δεν υπάρχει καταναγκασμός.» (Κοράνι 2: 256).

Αυτό μας οδηγεί στο θέμα της τζιχάντ. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως «ιερός πόλεμος» στο Ισλαμ. Είναι λανθασμένη μετάφραση της λέξης. Ο ιερός πόλεμος πραγματοποιείται για να επιβάλει βίαια σε άλλους τα πιστεύω κάποιου. Αυτό είναι ρητώς απαγορευμένο στο Ισλαμ. Η λέξη τζιχάντ, στην κυριολεξία, σημαίνει τον αγώνα και ασκείται σε κάθε κολοσσιαία προσπάθεια, όχι μόνο σε εχθροπραξία. Η τζιχάντ μπορεί να είναι ενάντια στις επιθυμίες ή τις κακές τάσεις κάποιου.

Η πάλη στον πόλεμο μπορεί να είναι τζιχάντ, αλλά κάτω από ποιες συνθήκες; Οι Μουσουλμάνοι παλεύουν σε επίθεση, αλλά αυτό κάνουν και άλλοι. Τι είναι αυτό που κάνει τέτοια πάλη μια τζιχάντ; Η απάντηση είναι ότι η πάλη γίνεται τζιχάντ μόνο όταν πρόκειται για την ευχαρίστηση του Θεού και σύμφωνα τους Νόμους Του. Ακόμα κι αν παλεύει κανείς ενάντια σε ανθρώπους που επιτίθενται πρώτοι δεν θα είναι τζιχάντ αν οι

Μουσουλμάνοι τους πολεμήσουν για εκδίκηση. Η τζιχάντ έχει έναν αυτοπεριορισμό που δεν έχει δει ποτέ κανείς σε οποιαδήποτε άλλη μορφή εχθροπραξίας.

Στη ζωή του Προφήτη Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) έχουμε ένα πρακτικό παράδειγμα για το πόσο ισλαμική εχθροπραξία - ή τζιχάντ - είναι να εκτελείται.

Όταν ο Προφήτης Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) άρχισε να καλεί τους ανθρώπους της Μέκκας στο Ισλαμ, βρέθηκε αντιμέτωπος με μια στυγνή αντίσταση. Διώχθηκε έντονα μαζί με τους οπαδούς του. Μερικοί απ' αυτούς βασανίσθηκαν εξ αιτίας της πίστης ακόμα και σκοτώθηκαν. Η κατάσταση χειροτέρευε μέχρι που οι Μουσουλμάνοι αναγκάστηκαν να φύγουν. Μετανάστευσαν στην Μεδίνα, μια πόλη στο βορά, της οποίας οι κάτοικοι είχαν ασπασθεί το Ισλαμ. Στη Μεδίνα, η πρώτη ισλαμική κοινότητα δημιουργήθηκε, και από εκεί ο Προφήτης Μοχάμεντ συνέχισε την αποστολή του να καλεί τους ανθρώπους στο Ισλαμ.

Οι κάτοικοι της Μέκκας εξακολουθούσαν να θέλουν να σταματήσουν τον Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) και να θέσουν τέλος στο Ισλαμ. Σε πολλές περιπτώσεις επιτέθηκαν στην

Μεδίνα και οι Μουσουλμάνοι έπρεπε να πολεμήσουν κι αυτοί. Κατά τη διάρκεια αυτών των μαχών μπορούμε να δούμε πώς μεθοδεύθηκε η πάλη σύμφωνα με το Ισλαμ.

Ο Προφήτης Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) απαγόρευσε τη δολοφονία των αμάχων. Ο Ibn Umar, ένας Σύντροφος του Προφήτη Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) είπε: Είδα το σώμα μιας σκοτωμένης γυναίκας κατά τη διάρκεια μιας από τις μάχες του Προφήτη (ειρήνη σ' αυτόν), έτσι απαγόρευσε τη δολοφονία γυναικών και παιδιών (Bukhari και Muslim).

Ο Babah b. Rabi ήταν ένας άλλος σύντροφος του Προφήτη Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν). Έδωσε την παρακάτω περιγραφή ενός περιστατικού που συνέβη σε μια μάχη: « Είμαστε με τον Απεσταλμένο του Θεού (ειρήνη σ' αυτόν) κατά τη διάρκεια μιας μάχης και είδαμε ανθρώπους μαζεμένους. Ανέθεσε σε έναν άνδρα να μάθει γιατί ήταν μαζεμένοι. Ο άνδρας γύρισε και είπε: « Είναι συγκεντρωμένοι γύρω από μια σκοτωμένη γυναίκα». Έτσι ο Απεσταλμένος του Θεού (ειρήνη σ' αυτόν) είπε: Δεν έπρεπε να της επιτεθείτε» . Στον Khalid b. al-Walid που ηγείτο των δυνάμεων, έστειλε έναν άνδρα σ' αυτόν λέγοντάς του: « Πες στον Khalid να μη σκοτώνει γυναίκες ή εργάτες.» (Σούννα Abl Dewud).

Ο Απεσταλμένος του Θεού (ειρήνη σ' αυτόν) συνήθιζε να λέει τις παρακάτω λέξεις στις αρμάδες του πριν τις στείλει στον πόλεμο: « Προχωρήστε στο όνομα του Θεού. Μην σκοτώσετε ηλικιωμένο, ούτε παιδί, ούτε γυναίκα και μην υπερβαίνετε τα όρια».(Muwatta).

Από όλα αυτά, είναι εύκολο να διακρίνει κανείς τη θέση του Ισλαμ στην τρομοκρατία. Η τρομοκρατία είναι μια μορφή εχθροπραξίας κατά την οποία, συγκεκριμένα, γίνονται στόχος αθώοι άνθρωποι για να εκφοβίσουν έναν πληθυσμό. Επομένως, η άποψη του Ισλαμ για την τρομοκρατία προέρχεται από την ισλαμική θέση για την εχθροπραξία. Είναι ξεκάθαρο από τα προηγούμενα ότι ακόμα και κατά τη διάρκεια πολέμου, όταν οι Μουσουλμάνοι παλεύουν έναν εχθρό που τους επιτίθεται, δεν τους επιτρέπεται ποτέ να στοχεύσουν σε πολίτες. Αυτό απαγορεύεται αυστηρά από τον Ισλαμικό Νόμο. Η δολοφονία αθώων είναι έγκλημα, ακόμα και σε καιρό πολέμου. Όποιος σκόπιμα δολοφονήσει αυτούς τους αθώους ανθρώπους είναι εγκληματίας που θα λάβει την τιμωρία του για το έγκλημα. Η τρομοκρατία απαγορεύεται κατηγορηματικά από το Ισλαμ.

Σε όλη την ιστορία του Ισλαμ, υπήρξε παραδειγματική η συμπεριφορά των Μουσουλμάνων προς άλλους κατά τη διάρκεια πολέμου.

Ο Abu Bakr, ένας Σύντροφος του Προφήτη Μοχάμεντ (ειρήνη σ' αυτόν) και ο πρώτο Χαλίφης που ήρθε μετά απ' αυτόν, έστειλε στρατό στη Συρία για να προλεμήσει τις επιθετικές λεγεώνες των Ρωμαίων και πήγε να δώσει στο στρατό του κουράγιο. Είπε: « Πρόκειται να βρείτε μια ομάδα ανθρώπων που έχουν αφιερώσει τους εαυτούς τους στη λατρεία του Θεού (π.χ. μοναχούς), αφήστε τους λοιπόν σε αυτό που κάνουν».

Όταν ο Umar, ένας σύντροφος του Προφήτη Μοχάμεντ (είρηνη σ' αυτόν) και ο δεύτερος Χαλίφης, οδήγησαν τις ρωμαϊκές λεγεώνες έξω από την Ιερουσαλήμ, οι Μουσουλμάνοι τους καλωσόρισαν σαν ελευθερωτές. Παρόλο που οι Μουσουλμάνοι είχαν καταλάβει τη χώρα, δεν τους επετράπη να θεωρήσουν τους κατοίκους της χώρας σαν εχθρούς. Οι εχθροί τους ήταν μόνο οι Ρωμαίοι που τους είχαν επιτεθεί. Όταν ο Umar μπήκε στην Ιερουσαλήμ σαν κατακτητής, πήγε ταπεινά και αντί να απευθυνθεί με σκληρούς όρους στους ανθρώπους, παρέδωσε μια συνθήκη στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, οι οποίοι ήταν κυρίως

Χριστιανοί, που εξασφάλιζε την ασφάλεια και την ελευθερία τους απ' όλους τους κατακτητές. Τα παρακάτω είναι από τη συνθήκη που συνέταξε γι' αυτούς:

« Αυτά είναι όσα ο Umar, ο Διοικητής των Πιστών, χαρίζει στους ανθρώπους εν ειρήνη. Τους χαρίζει την ασφάλεια τους, τις εκκλησίες τους και τους σταυρούς τους.. Οι εκκλησίες τους δεν θα κλείσουν ούτε θα καταστραφούν. Τίποτα δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτές ούτε από τους σταυρούς τους. Δεν θα υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν την πίστη τους ούτε κάποιος απ' αυτούς θα κακοποιηθεί».

Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα σαν τον «ιερό πόλεμο» στο Ισλαμ. Δεν επιτρέπεται στους Μουσουλμάνους να επιβάλουν την θρησκεία τους σε κανέναν. Η λέξη τζιχάντ σημαίνει «αγώνας». Αυτός ο αγώνας μπορεί έχει στρατιωτική μορφή. Όταν υπάρξει, η διαφορά μεταξύ της τζιχάντ και ενός φυσιολογικού πολέμου γίνεται ξεκάθαρη. Η τζιχάντ δεν μπορεί ποτέ να εκδηλωθεί για κοσμικό κέρδος, για κατάκτηση, ή ακόμα και για εκδίκηση.

Πρέπει να πολεμούμε μόνο για να προστατέψουμε ζωές, περιουσίες και ελευθερίες των ανθρώπων. Οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πολεμούν για να προστατέψουν την ελευθερία των ανθρώπων να λατρεύουν το Θεό όταν αυτή η ελευθερία

διακυβεύεται βίαια. Δεν τους επιτρέπεται ποτέ να επιτεθούν σε αθώους ανθρώπους, ακόμα κι όταν εκείνοι τους επιτίθενται. Κάθε άνθρωπος που πάει ενάντια σ'αυτή την καθιερωμένη αρχή του Ισλαμικού Νόμου, πολεμά το Ισλαμ και καθετί που τον αφορά. Είναι γελοίο γι' αυτούς να ονομάζουν αυτή την πάλη τζιχάντ, μια λέξη που σημαίνει προσπάθεια για το Ισλαμ. Είναι πράγματι δολοφόνοι σύμφωνα με τον Ισλαμικό Νόμο και θα πρέπει να αντιμετωπισθούν με αυτή τη μορφή.

32) ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Μία από τις αρετές του Ισλαμ είναι η πλήρης αρμονία με την επιστημονική σκέψη. Ο Μουσουλμάνος θεωρεί αδύνατη τη σύγκρουση επιστήμης και θρησκείας. Η θρησκεία προέρχεται από το Θεό όπως και η Δημιουργία. Είναι αδύνατο το ένα να έρχεται σε αντίθεση με το άλλο.

Το Ισλαμ διδάσκει τον Μουσουλμάνο να βρίσκει ερμηνεία για το καθετί στη Δημιουργία. Αυτός είναι ο τρόπος του Θεού. Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα που βλέπουμε γύρω μας. Την ίδια στιγμή, καθετί γύρω μας έχει τη φυσική του αιτία. Ο Μουσουλμάνος αυτόματα θεωρεί ότι καθετί στη Δημιουργία έχει μια φυσική εξήγηση, από το σχήμα των άστρων και των γαλαξιών μέχρι την προέλευση και την ποικιλομορφία των διαφορετικών ειδών. Ο μουσουλμάνος ποτέ δεν καταφεύγει σε θαύματα για να εξηγήσει φυσικά φαινόμενα. Πιστεύει ότι τα θαύματα είναι περιπτώσεις όπου ο Θεός παραβιάζει τους φυσικούς κανόνες για συγκεκριμένο λόγο, όπως για να βοηθήσει κάποιον από τους Προφήτες του ή για να εκπληρώσει μια προσευχή. Θαυματουργικές ερμηνείες δεν πρέπει ποτέ να

δίνονται για να ερμηνευθεί κάτι στον φυσικό κόσμο ή για να καλυφθεί η ανθρώπινη άγνοια σε κάποιο επιστημονικό θέμα.

Δεν υπήρξε ποτέ επιστημονικό γεγονός ή ισχύουσα επιστημονική θεωρία που ήρθε σε αντίθεση με τη διδασκαλία του Ισλαμ. Ο,τιδήποτε η επιστήμη αποκαλύπτει αυξάνει μόνο τη γνώση μας για τη θαυμαστή Δημιουργία του Θεού. Να γιατί το Ισλαμ ενθαρρύνει ενεργά την επιστημονική προσπάθεια και γιατί το Κοράνι μας διατάζει να μελετάμαι τα σημάδια Του στη φύση.

Το Ισλαμ μας επιτρέπει ακόμα να γευόμαστε τα φρούτα της ανθρώπινης ευστροφίας. Μας διατάσει να προσπαθήσουμε να κάνουμε καλύτερο τον κόσμο. Το Ισλαμ καλωσορίζει την τεχνολογική πρόοδο. Η τεχνολογία μπορεί να εφαρμοσθεί για καλό και για κακό. Η τεχνολογία από μόνη της είναι ουδέτερη. Είναι δική μας ευθύνη να χρησιμοποιήσουμε αυτά που ο Θεός μας ευλόγησε να γνωρίζουμε για το καλό της ανθρωπότητας.

Κατά τα πρώτα χρόνια του Ισλαμ, όταν οι άνθρωποι εισήλθανε στα πιστεύω τους και τις πρακτικές, υπήρχε άνθηση της επιστήμης, του πολιτισμού και της τεχνολογίας. Η διδασκαλία του Ισλαμ επέφερε την επιστημονική συνειδητοποίηση. Μόνο

αφού έχασαν οι άνθρωποι τα θρησκευτικά τους πιστεύω έκαναν τα επιστημονικά επιτεύγματα του μουσουλμανικού κόσμου να πάψουν να υπάρχουν και να περιέλθουν στο σκοτάδι.

Μετάφραση από τα Αγγλικά: ΟΛΓΑ ΖΑΡΙΤΑ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ